

TOMÁŠIČKÁR

Školský spravodaj Gymnázia Laca Novomeského v Bratislave

29. ROČNÍK

Časopis ocenený 3. miestom v celoslovenskej súťaži Štúrovo pero, cenou televízie Markíza a Prémiou Personálneho úradu OS SR

GYMNÁZIUM LADISLAVA NOVOMESKÉHO

*Vo víre
tanca
s múzami*

PREHLIADKA TOMÁŠIČKÁRSKÝCH TALENTOV

31. JANUÁR 2019

OCENENIE „NAJ ŠTUDENT“

Už druhýkrát boli najlepší žiaci stredných škôl z Bratislavského kraja ocenení predsedom BSK Jurajom Drobom za svoje úspechy. Títo žiaci dosahujú nielen výborné výsledky v škole, ale ju aj reprezentujú, venujú sa mimoškolským aktivitám alebo charitatívnej činnosti.

Za naše gymnázium bola nominovaná Kristína Vanková z triedy septima A. Kika dosahuje výborné výsledky v škole, pravidelne reprezentuje školu na olympiáde v nemeckom jazyku, je najúspešnejšou absolventkou certifikátu Sprachdiplom-2. stupeň, všetky zručnosti na C1, skoro 100% výsledky. Tretí rok za sebou sa zúčastňuje súťaží organizovaných pre žiakov (nemčinárov) na Slovensku - Prešovská súťaž v tvorbe krátkych príbe-

hových (organizuje FF) a z celého sveta - "Stretnutie s východnou Európou" (organizuje Ministerstvo školstva Spolkovej republiky Severné Porýnie-Westfálsko) – v rokoch 2017 aj 2018 obsadila 2. miesto.

V 2018 skončila na druhom mieste v súťaži v písaní esejí v nemeckom jazyku na tému "Jeden svet pre teba aj mňa" (organizuje Ministerstvo zahraničných vecí Spolkovej republiky Nemecko), za prácu bola ocenená

v auguste v Berlíne. Okrem toho má výborné študijné výsledky a v mimoškolských aktivitách je tiež úspešná – 2. miesto na majstrovstvách SR junioriek v bowlingu.

Kika, gratulujeme

» Beda, kto v mori vidí iba vodu, kto nepočuje nemú prírodu, kto v skalách vidí iba skaly. «
Andrej Sládkovič

Naše enviroaktivity

Po ústných maturitách sme sa rozhodli urobiť niečo dobré nielen pre svojho ducha, ale aj pre prostredie, v ktorom spolu žijeme. Vyčistili sme od odpadkov časť školského areálu a tiež pohrabali napadané lístie z jesene. Okrem toho, že nám dobre padlo vyvetrať si hlavy, veríme, že sme inšpirovali aj vás ostatných pre podobné aktivity. Zabavili sme sa aj pomohli.

Bianca a spol.

Pridajte sa k nám aj vy!

Ideme na

Pripravujeme sa na 10. ročník medzinárodnej súťaže v prezentačných zručnostiach pre základné a stredné školy **Prezentiáda 2019**.

Z dvoch tém v krajskom kole „Život nie je fér“ a „Tá dnešná mládež“ sme si vybrali tú druhú. Pozreli sme sa v nej na dnešnú mládež z pohľadu demografickej krivky, dôvodov a dôsledkov jej rastu, prípadne poklesu.

Reprezentovať nás budú Adam Štrba a Roman Wagner zo septimy A. Veľké Grand finále Prezentiády 2019 sa bude ako vždy konať na Ekonomicko-správnej fakulte Masarykovej univerzity v Brne. Najskôr však musíme uspieť v krajskom kole na začiatku apríla. Preto držíme Romanovi a Adamovi všetci palce!

Apríl 2019

Školské kolo SOČ

V piatok 8. marca 2019 sa na našej škole uskutočnilo školské kolo **41. ročníka** SOČ.

Tento rok sa do neho zapojili štyria riešitelia:

Lucia Procházková a Oliver Repko - 3.A
Právne aspekty daktyloskopie
PaeDr. Letková

Andrej Krajč - oktáva B

First responder ako jedno z možných riešení problému dojazdových časov IZS

Mgr. Kalinová

Ivan Šulek - oktáva B

Možnosti prieniku do jaskynného systému v masíve Krčahová – Červeného
PaeDr. Letková

Ďakujeme pani profesorkám, ktoré nadchli svojich žiakov, ktoré pracovali s nimi ako školitelia a priviedli ich k úspešnej prehliadke SOČ i reprezentácii vo vyššom kole. Vďaka nim 40-ročná tradícia úspešných SOČ na GLN pokračuje.

Porota SOČ 2019

Slávnostný príhovor p. riaditeľa Kyndla

Práce mali vysokú úroveň a boli dôkazom toho, že láska k vede a poznaniu môže byť životnou vášňou a štýlom súčasne.

Veríme, že presvedčivosť a nadšenie našich riešiteľov budú motivujúcimi aj pre ďalších študentov našej školy v budúcom školskom roku.

Najnovšie správy z krajského kola: TO JE ÚŽASNÝ ÚSPECH !!!

Ivan Šulek—1. miesto | Andrej Krajč—2. miesto

Metodičky: Ľ. Dulová, M. Kalinová, Z. Michalovičová

Moje najlepšie 4 roky

Pamätám sa na časy keď sme boli prváci, začínali sme od nuly a boli sme zmätení všetci sme mali chuť dvere školy vykopnúť, a zavolať to sme my, kašleme na zákazy. Potom prišla odvaha osud nám dovolil ísť. Matika, anglina nik nevedel čo začína.

Slobodou opití tancovali na hity každý vedel čo sa hrá.

Žiadna sláva, málo spávam, hodnotím a pochovávam.

Moje najlepšie 4 roky.

Ďakujem všetkým, že sme mohli, prežiť ich medzi vami.

S úsmevom aj so slzami.

Potom človek precitol z neznámych pocitov, To ráno keď sa zobudíš s myšlienkou na tých ľudí.

S najlepšou nádejou za najväčšou bariérou.

Otázka čo teraz s tým?

Každý povie aj veď sa to stáva,

To sú tie hviezdy 4.A a ich sláva.

Už sa nám aj mýlia kde tu vlastne boli, pamätám si niekde že sme ich tu mali.

Žiadna sláva, málo spávam, hodnotím a pochovávam.

Moje najlepšie 4 roky.

Ďakujem všetkým, že sme mohli, prežiť ich medzi vami.

S úsmevom aj so slzami.

4.A

Jar

Niečo spalo dlhým spánkom

Niečo ukrývalo sa pred zimným spánkom

Niekomu zas v zime mrzol nos

Inému zas na Vianoce vyšiel los

Každý zimu vníma inak

Otec vraví: „Pod' na lyže, synak.“

Mama kričí: „Daj si čiapku!“

Brat sa tešil na oplátku.

Jedno je však všetkým jasné

Preto píšem tieto básne

Zima končí, rýchlo zhasne

Na plážach sú ženy krásne

Prvá lastovička je už doma

No nepoznáš ju medzi stoma

Jar sa teší, že je tu

Ako chlapci na veľkonočnú výplatu

» Mami, za všetko, čo mám, čím som a dúfam, že budem, vďačím Tebe. «

A. Thompson

BRATISLAVSKÝ BÁL, VENČEK

a kvocient spoločenského správania

Na vlnách tanca pod taktovkou Eleny Jágerskej predviedli absolventi tanečnej a spoločenskej výchovy ukážky svetového tanečného programu i spoločenský bontón. Krása, elegancia, zábava i milé spomienky na celý život... :)

Pred 23 rokmi sa stretli pán riaditeľ Kyndl a Igor Jágerský — absolvent Gymnázia Tomášikova. Zrodila sa vízia: doplniť profil absolventov o novú dimenziu, ktorá poskytne výhodu, akú neponúkalo vtedy

žiadne iné gymnázium. Tančmajstri TŠ Jágermajster Igor a Elena Jágerskí sa pustili do výuky spoločenského protokolu a svetového tanečného programu s nadšením. Kronikári zaznamenali 23 nezabudnuteľných venčekov a 18 reprezentačných Bratislavských bálů.

Bratislavský bál je jediný z plesov historický. Jeho počiatky siahajú do starobylého Prešporku. Práve na tomto bále ctihodní mešťania uvádzali do spoločnosti svoje dcéry a synov.

Pred 20 rokmi vďaka magistrátu mesta a TŠ Jágermajster bola táto milá tradícia oživená. Odvtedy každoročne v secesnej budove Reduty otvára 20 párov tomášičkárov Bratislavský bál. Pôvabne a pôsobivo. V tento čarovný večer sa stávame súčasťou magického prepojenia histórie a súčasnosti. Nadčasová hudba, historická budova Reduty, múzy večnej inšpirácie a noblesy.

Odchádzanie patrí ku kolobehu života, k zákonom prírody, ktoré rešpektujeme. Ale odísť na vrchole svojich tvorivých síl, plný plánov do budúcnosti... To berie dych i slová.

Najkrajší hold dlhoročnej práci a prínosu Ing. Arch. Igora Jágerského k zušľachtovaniu a kultivovaniu študentskej duše je pokračovať.

Pokračovať v tanci.
Pokračovať v zdokonaľovaní.
Udržať si výsadné postavenie pri otváraní Bratislavského bálu.

Odnášať si z Venčeka krásne spomienky... Ďakujeme tančmajsterke Elenke Jágerskej. Maestro Jágerský sa s hrdosťou na nás pozerá.

Bol raz jeden chlapec...

Ľudia milujú príbehy. A najkrajšie príbehy píše sám Majster Život.

Bol raz jeden chlapec, vyrastal na ružinovskom sídlisku. Chlapec ako iní - nezbedný a s vreckami plnými nápadov. A tento chlapec veľmi túžil dostať sa na Tomášičku...možno kvôli krásnej spolužiačke, možno kvôli kamarátom, možno preto, že tam vždy chodili správni chalani... „...pre nedostatok miesta...“ V tom roku to bolo ozaj náročné, priam nával uchádzačov. Tak ten náš chlapec vyštudoval inú školu.

A tie nápady z chlapčenských vrecák postupne uskutočňoval. A tam niekde, v tomto bode na časovej priamke, ho oslovila naša Veronika s prosbou podporiť Zdravé raňajky. Presne v tejto časti príbehu sa uňho v kaviarni zamestnala Tamarka. A Miško? Ten ho poprosil o interview :
MOODS – kaviareň s dušou a s príbehom, 100% slovenská, s atmosférou jedinečnosti a domácej pohody. Nad voňavou kávičkou a orechovým kolieskom od babičky

počúvame príbeh podnikateľa, vizionára a otca konceptu Moods.

Zoznámte sa, prosím - charizmatický a energiu vyžarujúci Ivan Malinka.

Pán Malinka, ako ste prišli na nápad otvoriť prevádzku Moods?

Pracovať v gastrobiznise bol môj sen, ale nerobil som v ňom od začiatku. Predtým som pracoval v reklame a spolupracoval som aj na podujatí Kultúrne leto. Naplno som sa začal venovať gastronómii po tom, ako som skončil v reklamnej agentúre. Najprv sme vlastnili menšiu vináreň v centre Bratislavy. V tom čase sa rozvíjal aj koncept Shtoor, ktorý nás zaujal. Postupom času sme prešli na raňajkáreň, ktorá sa dosť rozrástla. Mali sme v Bratislave osem prevádzok.

V čom sa Moods odlišuje od iných kaviarní?

Moods je originálna slovenská značka, ktorá ponúka vždy čerstvé výrobky z vlastnej výroby.

Prečo pravé názov Moods?

Moods sú v preklade nálady a my chceme našim zákazníkom vždy spríjemniť náladu našimi kvalitnými produktmi, ktoré u nás môžu dostať.

Mnohých z nás láka podnikanie. Akú radu by ste dali začínajúcim podnikateľom v oblasti gastronómie?

» Boh nemôže byť všade, a preto stvoril mamy. «

Neznámy

Je ich niekoľko. V prvom rade si treba dať pozor na to, s kým do toho biznisu idete. Ďalej je veľmi dôležité mať dôkladne vypracovaný biznis plán, pretože nemôžete uspieť, ak nemáte vopred vytvorené solídne základy. Veľká výhoda je, ak máte nejakého mentora/poradcu, ktorý vám poskytne objektívny pohľad na vaše podnikanie. Je také porekadlo, že „jeden je málo a dvaja sú už veľa“. Ja s ním nesúhlasím. Je síce fajn, keď podnikáte sám a môžete si všetko kontrolovať, ale je na nezaplatenie, ak ste viacerí a viete robiť správne rozhodnutia.

Aké sú vaše ďalšie podnikateľské plány do budúcnosti? Moods je akoby vaše dieťa.

Je to tak. Chystáme sa viesť tuto značku formou franšízy. Tento projekt chcem dotiahnuť, aby bol stopercentne pripravený na ďalší predaj. Máme v pláne predávať značku Moods aj v ďalších krajských mestách. Čo sa týka prevádzky ako takej, tak chceme naďalej ostať v samoobslužnom koncepte a pokračovať aj v oblasti cateringu. Mimochodom,

čokoľvek ochutnáte, chuťové poháriky vám zatlieskajú a Mudr. Bukovský s úsmevom odobrí: domáce chlebíky s všakovakými nátierkami, tradičné koláčiky a tie čaje... Dych starej Bratislavy priam cítite vo vlasoch na tom jesennom slnkom zaliatom námestí.

Veľký sen malého chlapca sa naplnil. Pán Ivan Malinka bol slávnostne prijatý do tomášičkárskej obce. Ďakujeme za podporu nášho tradičného osvetového podujatia.

To je to najmenej, čo môžem spraviť pre dobrú vec, pre deti. V deťoch je naša budúcnosť i budúcnosť našej krásnej krajiny. A deti sú vo vašich rukách. Všetkým vám držím palce, potrebujeme schopných mladých ľudí s nápadmi i odvahou realizovať svoje sny. Pre dobro nás všetkých.

Ivan Malinka

Z kaviarne Moods vás srdečne zdravia
Natália a Michal

» Väčšina ľudí sa domnieva, že láska znamená byť milovaný. Avšak pravda je opakom—láska znamená milovať. «
Erich Fromm

Curling

Ahojte, som váš spolužiak Marek z tretieho ročníku a som jedným z hráčov curlingu na Slovensku. Hrávam tento netradičný šport už celkom dlho a rád by som vám ho touto cestou priblížil.

Šport si ma v podstate vybral sám. Jedného dňa som išiel okolo Zimného štadióna V. Dzurilla v Ružinove a na bilboarde som si všimol reklamu, ktorá ma upútala. Navštívil som hodinu pre verejnosť, počas ktorej som si mohol šport vyskúšať, a hneď som sa prihlásil na tréningy pre deti. Od tohto okamihu a prvého kontaktu s curlingom prešlo už 10 rokov, čo je veľmi dlhá doba na to, aby som vám povedal aj nejaké pikošky. Ale to samozrejme neskôr. Začal som curlingu venovať viac času a oslovil ma jeden tím z Bratislavy, či by som s nimi začal hrať

som s nimi začal hrať Slovenskú ligu mužov.

Áno, po 2-3 rokoch som sa dostal do 1. ligy mužov. Bol som tam ten najmladší hráč. Po čase sa na curling prihlásili aj ďalší chalani

v mojom veku a stal sa z nás tím, dobrý kolektív, dobrí kamoši. Po tréningoch, ktoré sme trávili na zimnom štadióne alebo aj mimo neho, sme sa dostali na Majstrovstvá sveta juniorov, ktoré sa konali v januári 2017 vo Švédsku. Na to, že sme tam boli ako nováčikovia, sme sa neumiestnili vôbec zle. Zistili sme, ako to chodí vo svetových vodách a kde treba ešte zamakať.

O rok na to sme opäť mali možnosť ísť reprezentovať Slovensko do Fínska. Áno, prípravu za ten rok sme si naozaj odmakali a aj v tomto prípade platí: bez práce sú koláče. Dostali sme sa až do kvalifikácie o štvrtfinále. WOW kvalifikácia, WHAT štvrtfinále??? Nikto tomu nemohol uveriť a my sme sa tešili. V januári tohto roku sme Slovensko opäť reprezentovali v juniorskej kategórii.

Skočím o zopár rokov späť a to rovno do roku 2015, kedy som vyhral spolu s mojou sestrou Silviou majstrovstvá SR v pároch (tzv. mixed doubles). Ty brádo, trvalo mi hodnú chvíľu, kým som si to uvedomil. Mal som 14 rokov a sestra 17. Viete si predstaviť tie tváre, keď sme my (čo sme mali vtedy dokopy 31 rokov) vyhrali voči hráčom, ktorí mali každý jednotlivo 31? Toto bolo po prvýkrát "doslova" vyzametané víťazstvo na majstrovstvách Slovenska so ziskom zlatej medaily

a možnosťou prvej reprezentácie SR. Išili sme reprezentovať do ruského Soči, kde sa konali majstrovstvá sveta párov a rok predtým ZOH. Tento rok sme si spoločné víťazstvo zopakovali a ideme v apríli do Nórska, na majstrovstvá sveta párov, ktoré sú zároveň kvalifikáciou na olympiádu 2022. Bude to síce ťažké, keďže každá krajina si chce vybojovať miestenku na ZOH. Viem, že tam bude veľa profesionálov a to vrátane hráčov, ktorí už na poslednej olympiáde boli a boli medailistami.

No a na záver, ako som sľúbil, spomínané pikošky. Všetci si myslia, že názvy kameňa a metly sú špeciálne, no bohužiaľ, asi vás sklamem. Metla sa volá metla, kameň sa volá kameň a zametanie je zametanie. Taktiež si všetci myslia, aké je to jednoduché, veď sa tam len šmýkajú a zametajú. Áno, z pohovky to vyzerá naozaj jednoducho. "Šmýkanie" je pohyb, ktorému sa profesionálni hráči venujú na každom tréningu a zo začiatku, keď sa všetko učíte, sa toto "šmýkanie" učí aj polroka. Jednoduchý je v TV aj kameň, ktorý váži 19,6 kg. Počas jedného zápasu sa hráč nachodí 4 km a zametie z toho 2 km. Počas svetového šampionátu curlingový hráč prejde 100 km. A pokiaľ by ste si chceli curling vyskúšať, tak neváhajte a choďte do toho.

Marek Sýkora

» Pre lásku nie je dôležité, aby sa ľudia k sebe hodili, ale aby spolu boli šťastní. «

Brigitte Bardot

Jana Purdjaková – desaťnásobná majsterka sveta

Mysleli ste si, že na Slovensku nemáme veľa úspešných športovcov? Tak to ešte nepoznáte Janku Purdjakovú, ktorá má až neuveriteľných 10 titulov majsterky sveta v kulturistike. Janka je rodená Popradčanka a dnes vychováva svoju dvojročnú dcérku aj so svojím manželom a ďalej sa venuje športu. Ja som sa s ňou rozhodla urobiť rozhovor.

Aký je cieľ ženskej kulturistiky?

Na súťažiach sa hodnotí symetria tela, primeraný svalový tonus, úprava pokožky, meria sa percento tuku a výsledný umelecký dojem.

Čo vás priviedlo k tomuto športu?

Vždy som mala nadváhu a chcela som mať vyšportovanú postavu. Napokon, pri kulturistike som spoznala môjho trénera a terajšieho partnera.

Čo máte na tomto športe najradšej?

Najviac ma bavili tréningy a cvičenie samo o sebe.

Čo je na tomto športe najťažšie?

Vždy bolo najťažšie dodržiavať špeciálnu predsúťažnú diétu a dodržiavať tvrdú životosprávu počas celého roka, aj v nesúťažných medziobdobiach.

Ako je to s financiami v tomto športe?

Kulturistika patrí medzi najlepšie dotované športy na Slovensku, oveľa lepšie než napríklad atletika.

Ktoré krajiny ste navštívili, kde sa vám páčilo najviac a prečo?

Spomedzi iných som navštívila Brazíliu, Japonsko,

Taiwan, Španielsko, Hongkong či Las Vegas. Najväčší dojem na mňa spravila disciplína, presnosť a slušnosť ľudí

v Japonsku, naopak v Brazílii sme museli byť stále na pozore.

Aký bol váš denný režim?

Trénovala som dvojfázovo šesťkrát do týždňa,

musela som dodržiavať životosprávu a pred súťažami som mávala štvormesačné diéty.

Ako ste mali upravený jedálniček?

Musela som mať vysoký príjem bielkovín a minimálny príjem tukov a sacharidov.

Mali ste pri tréningoch čas aj na iné aktivity?

Ani nie, bola som rada, keď som si mohla sadnúť ku káve alebo pozeráť televíziu.

Nechýba vám aktívny šport?

Šport vykonávam stále, no súťaženie mi určite nechýba.

Máte nejaké ďalšie životné ciele?

Momentálne vychovávam svoju malú dcérku a jej sa chcem aj naďalej venovať.

Chceli by ste, aby sa aj vaša dcéra uberala rovnakým smerom?

Určite by som chcela, aby sa venovala športu, no nie kulturistike, skôr aby si vybrala nejaký olympijský šport.

Čo by ste odkázali všetkým mladým športovcom?

Nech sa nikdy nevzdávajú!

Ja ďakujem za rozhovor a prajem vám mnoho ďalších úspechov!

Tamara Schmidtová

» Milovať a byť milovaný—to je nesmierne šťastie. «

A. P. Čechov

Kapitulská ulica – Bratislavská ulička duchov

Rada sa prechádzam po Starom Meste v Bratislave. Zaujala ma jedna ulička, ktorú mnohí prezývajú „Ulička duchov“, keďže je takmer vyludnená. Reč je o Kapitulskej ulici, ktorá vyzerá tak, ako keby tu jednoducho zastal čas. Úžasnou prednosťou Kapitulskej ulice je jej minimálny vizuálny smog. Nie sú tu takmer žiadne billboardy a reklamné plochy, ktoré by pôsobili rušivo a nevkusne. Ulička je dokonale zakonzervovaná.

V súčasnosti sa stretávame s dvomi protichodnými názormi na to, či je dobré, že ulička je v takomto stave. Svojím spôsobom je ulička bratislavskou raritou. Aj napriek tomu, že sa nachádza v historickom jadre mesta, nie sú tu žiadne obchody, reštaurácie, ani kaviarne (s výnimkou domu Čárskych). Skutočný unikát. Keď sem vaše nohy zabľúdia, ani nemáte pocit, že sa nachádzate v hlavnom meste Slovenska, ale skôr v meste duchov. Mnohí práve pre túto jedinečnú atmosféru vítajú a vychutnávajú si ju. Tí druhí nadávajú na minulý režim, že sa o túto časť Starého Mesta takmer vôbec nestaral a snívajú o tom, aké by to tu bolo, keby... Poďme sa však pozrieť, čo sa tu v minulosti odohrávalo. Čo nám táto ulička dokáže o sebe prezradiť.

Kapitulská ulica začala vznikáť v rovnakom čase s Michalskou, zrejme už v prvej polovici 14. storočia. Začali by sme v smere tzv. korunovačnej trasy, ktorá po korunovácii uhorských kráľov a kráľovien v Dóme sv. Martina vždy viedla rovnakým smerom. Keď hlava pomazaná vyšla z Dómu, jej prvé kroky smerovali cez

Kapitulskú ulicu. Odtiaľto sa totiž začínala korunovačná trasa, ktorej stopy môžete dnes vďaka zlatým korunám na zemi sledovať. Počas prechádzky Kapitulskou ulicou sa preto dívajte aj pod nohy, nielen pred seba a na fasády historicky vzácných budov.

Mestské hradby

Predstavme si, že vychádzame z Dómu sv. Martina. Prvé, čo uvidíme, sú hrubé múry stredovekého bratislavského opevnenia, resp. mestské hradby, ktoré boli donedávna zapečatené a nedostupné. V roku 2014 ich konečne po 13 rokoch sprístupnili verejnosti a sú veľkým turistickým lákadlom. V ich útroboch sa tu najmä v letných mesiacoch konajú rôzne kultúrne podujatia.

Dom Čárskych, známych to bratislavských chirurgov

My sa však ešte k mestským hradbám vrátime. Najskôr však vykročíme po svojej pravici. Po pár krokoch zbadáme malebný domček s balkónikom ako z filmu. Nejedná sa o žiadnu filmársku kulisu, ale o slávny dom bratislavskej rodiny Čárskych, ktorí sa preslávili ako vynikajúci chirurgovia. Rodina Čárskych žila v dome po odkúpení a rekonštrukcii od roku 1940. Z domu je dnes chutná kaviarnička a vináreň.

Na priečelí sa doteraz nachádza pamätná tabuľa z červeného mramoru, ktorá oznamuje, že v roku 1886 v tejto budove navštívila prepošta Hyacinta Rónaya kráľovná Alžbeta, známa pod menom Sisi, s dcérami.

Bohoslovecká fakulta: predchodca Univerzity Komenského

Po prvej strane sme mali Prešporský palác, po ľavej strane sa nachádza jeden z najznámejších objektov na Kapitulskej ulici č. 26 – Rímskokatolícka Cyrilometodská bohoslovecká fakulta.

Po založení bratislavskej uhorskej Alžbetinej kráľovskej univerzity v roku 1912 tu od zimného semestra 1914/1915 pôsobila jej právnická a od letného semestra 1917/1918 aj filozofická fakulta. Na tabuli nachádzajúcej sa na priečelí budovy sa dozvedáme, že v rokoch

1867-1870 tu študoval právo aj Svetozár Hurban-Vajanský. Táto budova bola predchodkyňou dnešnej Univerzity Komenského, tá sa najskôr presťahovala do novej budovy na Šafárikovom námestí. Spolu s Košicami poskytovala najvyššie právne vzdelanie na území dnešného Slovenska.

Červené dvere na budove Slovenskej katolíckej charity

Dom č. 18 upúta vašu pozornosť pomaľovanými červenými dverami. Známy slovenský umelec Fero Guldan často vídaval správcu tejto budovy, ako čistí túto permanentne posprejovanú bránu. Rozhodol sa preto, že ju pomaľuje sám biblickými výjavmi s nádejou, že tak odradí sprejerov. Dvere dnes zdobia osem obrazov s posolstvami Starého a Nového zákona.

Na bráne tak môžete vidieť tieto výjavy: Adam a Eva s jablkom pokušenia, sedem dní stvorenia sveta, betlehemska hviezda či ryba ako symbol ranného kresťanstva. Dôležitý je aj výjav Jána Krstiteľa a spomienka na jeho slová – Dláždím cestu tomu, kto príde po mne.

Brána na Kapitulskej ulici je vyzdobená obrazmi od roku 2012 a vyzerá to tak, že sa zámer podaril. Červenú bránu zatiaľ nikto neposprejoval.

Našťastie, v Bratislave existuje isté občianske združenie „Oživenie Kapitulskej ulice“, ktoré sa snaží udržať udržať genius loci a jedinečnosť Kapitulskej ulice.

Rozhodli sa preto navrátiť túto sochu na jej pôvodné miesto a dali vyrobiť vernú kópiu sochy svätého Floriána podľa historických predpokladov. Svätý Florián symbolizuje ľudský charakter, odvahu, vytrvalosť, česť, pomoc bližnému a obetovanie sa pre záchranu iných. A preto je sv. Florián jeden zo svätcov Bratislavy a patrónom hasičov.

Pokojne prejdite úzkou uličkou popod sochu sv. Floriána. Dostanete sa k mestským hradbám, kde nájdete aj kaviareň. Tu sa môžete v tieni osviežiť, oddýchnuť si pri kávičke a pokračovať ďalej. Ak budete mať šťastie, bude sa tu práve konať nejaká kultúrna akcia, napr. koncert. Neváhajte si preštudovať informačné tabule o týchto stredovekých hradbách.

Kedysi majestátny Esterházyho palác

Na Kapitulskej ulici sa nachádza aj jeden, kedysi majestátny, neskororenesančný palác významnej a veľmi rozvetvenej uhorskej magnátskej rodiny s koreňmi na Žitnom ostrove. Je to jeden z mála objektov, ktorý nikdy nebol cirkevný a je v súkromnom vlastníctve. Veľa členov rodiny Esterházy sa zúčastnilo v bojoch proti Turkom, mnohí v nich zahynuli. Tí, čo sa z vojny vrátili ako víťazi, boli panovníkom odmenení majetkom či vysokou funkciou v kráľovstve. Už v 17. storočí, keď sa prví členovia stali grófmi a získali vysoké úrady, bolo mestské sídlo rodiny v starobyľom paláci práve tu na Kapitulskej ulici. Palác odkúpili od predchádzajúcich

majiteľov, prestavali, upravili a v polovici 18. storočia rozšírili o nové barokové krídlo. V minulosti dokonca v tomto paláci pôsobil aj známy hudobný skladateľ Jozef Haydn, ktorý bol

mnohé roky dvorným hudobným muzikantom tejto zámožnej rodiny.

Zaujímavosťou je, že sa tu nakrúcal známy americký film Peacemaker. Ruiny Esterházyho paláca poslúžili pri nakrúcaní ako vojnové kulisy a premenili tento objekt na pár dní na mesto Sarajevo: <https://www.youtube.com/watch?u=GtwxdDFxUec>

Za socializmu chceli objekt využívať ako archív Bratislavy. Poslední nájomníci v ňom boli v roku 1983. Objekt v roku 2006 chceli zrekonštruovať a prestavať na hotel. Z týchto plánov sa nakoniec ustúpilo a to aj v dôsledku svetovej hospodárskej krízy. Aktuálne plány investora sú zrekonštruovať objekt na byty a administratívne priestory. Objekt sa dostal v roku 2015 do dražby, prihlásilo sa 6 vážnych záujemcov, ktorí si to však na poslednú chvíľu rozmysleli. Problém však predstavovali podmienky Pamiatkového úradu, ktorý od investora vyžadoval urobiť geologický a archeologický výskum. Okrem toho stavebný úrad žiadal, aby nový vlastník urobil statické zabezpečenie. A tieto podmienky neboli pre žiadneho investora lákavé. A tak táto národná kultúrna pamiatka aj naďalej chátra.

Alexander Albrecht bol skladateľom, dirigentom Cirkevného hudobného spolku pri Dóme sv. Martina a pedagógom. Jeho syn Ján, prezývaný Hansi, bol muzikológom, estetikom a učil na neďalekej Vysokej škole múzických umení. Doma mal však vlastnú neformálnu univerzitu,

kde sa pestovalo to, čomu Francúzi hovoria „savoir vivre“ – umenie života, vzdelanosť a cibrenie vkusu. Chodievali sem generácie začínajúcich hudobníkov (medzi nimi napríklad Vladimír Godár či Peter Breiner), pred nimi osobnosti ako Béla Bartók. V skrinách boli stovky nôt, na stenách viseli obrazy známych majstrov (Hansi Albrecht mal fantastickú zbierku, veľké množstvo bolo signované a s osobnými venovaniami – napr. Kandinski alebo Kokoschka), stretávala sa, diskutovala a muzicírovala tu komunita umelcov aj vedcov.

Po Alexandrovej smrti pokračoval v tradícii syn Ján a hudba na Kapitulskej 1 tak znela aj naďalej, až do jeho smrti v roku 1996.

Baxova veža

Na konci Kapitulskej ulice zbadáte po ľavej ruke veľké mreže. Neváhajte vstúpiť, nájdete tu ďalší unikát. Prejdite tých pár schodov a predstavte si, že do roku 1983 bol celý tento priestor zasypaný hlinou. V tomto roku sa totiž začal realizovať archeologický výskum, ktorý odkryl torzo veže opevnenia, čo prinieslo zásadný zvrät do vtedajšej predstavy o vývoji mestských hradieb. Veža dostala pomenovanie po archeológovi Petrovi Baxovi, ktorý ju objavil. Do roku 1983 nikto ani len netušil, že tam je veža so vzácnymi hutníckymi pecami, ktoré spôsobili v meste požiar. V lejárni odlievali pušky a tarasnice pre mestskú stráž a obrancov. Veža

najskôr slúžila ako bašta v hradnom opevnení. Do konca 15. storočia bola nevyužívaná, tak si tu hutníci postavili pece na odlievanie medi. Legenda sa viaže na slávny požiar mesta z roku 1515, keď zhorela celá Kapitulska ulica a časť príľahých ulíc a práve táto hutnícka dielňa bola možnou príčinou požiaru.

Zdroj: internet

Karin Majtánová

Televízna moderátorka Karin Majtánová patrí k najpopulárnejším absolventom našej školy. Preto sme ju požiadali o krátky rozhovor.

Karin, vy ste absolventka nášho gymnázia. Aký ste mali k našej škole vzťah počas vášho štúdia a ako si na ňu spomínate teraz?

Ja som rodená Trenčanka a tam som aj ukončila základnú školu. Do Bratislavy sme sa presťahovali presne 31. augusta 1988. Keďže to bol len jeden deň pred začiatkom školského roka, mala som na začiatku obavy z toho, že tu nikoho nepoznám, ako to tu budem zvládať atď., ale celkom fajn som zapadla do kolektívu, ktorý sa vyvíjal ako fantastický. Absolvovali sme spolu úžasné štyri roky a teraz si spomínam už len na všetky pozitíva.

Ste populárna a úspešná televízna osobnosť, moderujete mnohé spoločenské podujatia a poznáte veľa známych a dôležitých ľudí. Rozmýšľali ste nad takouto kariérou už počas vášho štúdia na Tomášičke?

Musím sa priznať, že som pôvodne nemala ambíciu stať sa moderátorkou. Keď som mala 16 rokov, udiala sa Nežná revolúcia a otvorili sa brány novým možnostiam, okrem iných aj modelingovým agentúram. Na ulici ma oslovili modelingoví skauti a začala som fotiť a predvádzať aj v zahraničí. Počas týchto rokov som zistila, že som extrovert a nemám problém vystupovať a hovoriť na verejnosti. Uchádzala som sa dokonca aj o štúdium na VŠMU, kde som sa však pre nedostatok miesta

bohužiaľ, nedostala. Nakoniec som sa rozhodla pre štúdium filológie slovenského jazyka a literatúry na Filozofickej fakulte UK v Bratislave a postupom času sa zo mňa stala moderátorka.

Spomeniete si na svojich obľúbených pedagógoch na Tomášičke?

Samozrejme si pamätám, že mojou favoritkou bola naša slovenčinárka pani Viera Gančová, ktorá už na škole neučí. Pani profesorka ma naučila slovenčinu milovať a zaujímať sa o ňu i o všetko krásne, čo sa s ňou spája. Takisto som veľmi dobre vychádzala s pani profesorkou Alenou Šišťíkovou, ktorá ma učila biológiu a telocvik, ale veľmi dobre si spomínam aj na pánov profesorov Rada Štefanova, Ivora Diana či Jožka Čisára, ktorého sme prezývali „Čičo“. Pamätám si, samozrejme, aj na pána profesora Nora Kyndla, ktorý ešte vtedy nebol riaditeľom.

Pamätáte si na nejakú vtipnú hlášku, ktorá zaznela počas vášho štúdia na Tomášičke?

Spomínam si na jednu veľmi ráznu pani profesorku, ktorej hlášku si pripomíname na stretávkach aj po tridsiatich rokoch. Jednou z nich je napríklad „Ak si neprestanete šušotať, tak vás defenestrujem cez to zavreté okno!“ alebo „Majtánová, vy ste chudá ako sirota Podhradských, preto ste stále chorľavá.“

Ktoré predmety ste obľubovali, a ktoré ste na opak až tak v láske nemali ?

Ako som už povedala, milovala som slovenčinu, no rozmýšľala som aj nad tým ísť na medicínu, čiže som napríklad maturovala aj z chémie a biológie. Na Tomášičke som inak zmaturovala na samé jednotky. Naopak som však nemala bunky na matematiku, z ktorej som mala obrovský strach, a nešla mi ani fyzika. **Váš syn Samo študuje teraz na Tomášičke. Povzbudzovali ste ho do štúdia na našej škole? A prečo?**

No jasné, že som ho povzbudzovala, pretože si stále myslím, že Tomášička je „number one“ medzi školami

v Bratislave so šikovným vedením a s úžasnými možnosťami, ktoré tam študenti majú. Má obrovský, úžasný a vysoký kredit, ktorý si drží dlhé roky a produkuje kvalitných a dobre pripravených mladých ľudí. Preto som veľmi túžila, aby to Samko zažil a aby mal v budúcnosti na tú školu také dobré spomienky ako ja, takže som nesmierne šťastná, že tam teraz študuje.

Podľa informácií, ktoré sa k vám prostredníctvom syna a rodičovských združení dostanú, myslíte si, že štúdium bolo ťažšie kedysi alebo skôr teraz?

To je veľmi ťažká otázka, keďže teraz je úplne iná doba a máte oveľa viac možnosti ako v minulosti. Svet je pre vás otvorenejší, ale samozrejme skrýva aj viac nástrah. My sme tie možnosti síce nemali, ale netrúfam si posúdiť, či je to ťažšie alebo jednoduchšie. Myslím si, že každá doba má svoje pre a proti, no musím povedať, že tie roky strávené na strednej škole, sú tie najkrajšie, a tie putá, ktoré tam vzniknú, sú na celý život.

Na záver máte pre našich študentov nejakú dobrú radu ohľadom štúdia a následne do života?

Môžete byť šťastní, hrdí a pyšní na to, že ste tomášičkári. Snažte sa udržať a šíriť to dobré meno školy naďalej a nebráňte sa nijakej šanci rozprestrieť svoje krídla, zamávať nimi a pokojne odletieť nachvíľu aj do zahraničia, vyskúšať si to, vidieť veľa krajín, zažiť veľa skúseností, ale aby ste sa potom takí múdri a šikovní vrátili aj naspäť, pretože aj my takých múdrych a šikovných ľudí potrebujeme.

Viktória Kaľavská

» Mamička vás nosila 9 mesiacov v svojom brušku, 2 roky v náručí a celý život vo svojom srdci. «

M. F. Silva

Nekonečná

Podmanivé slnečné lúče nežne ískali jej bledú pokožku, láskavo hladili strhanú tvár dievčiny s pevne, takmer nasilu zatvorenými očami. Zdalo sa, akoby túžila snívať len preto, aby sa vymanila z okov sveta, v ktorom nedokázala nájsť svoje miesto a spočinúť vedľa milovaných v úprimnom objatí. Dlhé roky hľadala, padala a nachádzala, no keď sa dostavilo víťazstvo, časom sa pre ňu stalo bezvýznamným, pomaly sa vznášajúc v opare zabudnutia. Zastala, a opäť sa rozkrútila vo víre minulých čias. Zaklonila hlavu, na tvári ju poštekli hnedé kučery a zrak uprela na nebo križované takmer nepatrnými oblakmi. Kedysi si predstavovala, že sú to duše spievajúce prastaré piesne. Pousmiala sa, keď si spomenula na nežné detské presvedčenie a svoj vlastný roztrasený dych, keď si myslela, že dávne melódie šepkajú len jej. A teraz im dovolila, aby si ju vzali, tíško ich prosila, aby odvíjali démonov pretavených do bledých pásikov ovíjajúcich sa kol jej tela ako prísľub minulosti a darovali jej pár úsmevov, ktoré kedysi dokázali žiarit sťa večné slnce. „Letí,“ šepla bezvýrazne, potláčajúc city, takmer akoby sa bála, že zostane, keď si ho podmania. Jej tvár zaliali pramienky spomienok v podobe sĺz, a keď svoje srdce mlčky odovzdala nežne volajúcemu nekonečnu, pocítila, ako sa niečo v nej zlomilo.

Vpíjala ticho ošumelého bytu postriebreného rukou samoty, útle telo zabárajúc do mäkkej postele, túžiac sa v nej celkom stratiť. Neplakala, zdalo sa, že necítila nič, len neustále kvílenie démonov, ktorí s ňou počas posledných dní splynuli v jedno a mocne zovreli prázdnotu odovzdané zahalujúcu miesto, kde tíklo jej srdce a tkveli posledné úsmevy, ktoré si pamätala. Šepkali, syčali, revali, pokúšajúc sa zlomiť zlomené. Zatvorila oči, posledný raz počúvajúc ich dychtivú symfóniu znejúcu v súzvuku nenávisti zbiehajúcej sa v mohutných prameňoch smerujúcich k nej. Hradby, ktoré tak úpenlivo budovala, sa rácali, nechávajú ju po toľkých rokoch čeliť sebe samej. Ruky pozdvihla k pestrofarebnej oblohe, ktorú si sama vybájila, prosiac o milosť. Nebojuj.

Deň predtým, ako ich nechala dotrhať ju na kúsočky, posledný raz spočinula v nežnom náručí snov, sprevádzajúcich ju na jej poslednej ceste.

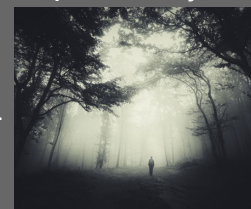
Nekonečná. Bola nekonečná, jej úsmev žiaril svetlom i tmou, temnotou sŕdc a tichom duší. Starostlivo skryl dlho tajené bóle a démonov tkvejúcich pod rúškom chaotických farieb križujúcich jej oblečenie, a nežne zahalil krehké, sotva ženské telo. A po búrkach sprevádzaných plieskaním krídel tieňov svietil naďalej, v nekonečne jej nekonečna. Stačilo rozťahnúť ruky a zrútiť sa do prázdna.

Poviedka: Kaja Kováčová

Ilustrácia a úprava: Veron Mikulášová

TMA

Zadívam sa do tmy. Úzka cesta cez temný les. Týčiace sa stromy pripomínajúc mohutné postavy zo snov. Strach. Tma, skrytá strachom. Hlasy ozývajú sa v tvojej hlave. Vrano sa k tebe prihovárajú, chcú ti pomôcť odlákať ťa, chcú ťa dohnať k úteku, kým hlas času neodznie. Ale tvoje nohy zastanú, zatvoríš oči a počúvaš. Tvoje telo sa skrýva do tmy, tma ho obklopuje a hltá. Otvoríš oči. Zahľadíš sa do jasných svetiel. Predstava byť tam, snívať medzi hviezdami, pozorovať ľudí z vesmíru, nevnímať okolie, len žiť, tá predstava je tvoja. Teraz ju vnímaš, žiješ ju. V tme, si hviezdou svojho sveta.

Tereza Viktorová

ZVEDAVOSŤ A VÁŠEŇ

Rozhovor so šéfredaktorom časopisu OBRANA Pavlom Vitkom

Novinár, ktorý okúsil na vlastnej koži vojnové oblasti, nebezpečné situácie, a predsa by to nemenil za nič na svete. Je jeden z mála, čo píše o vojakoch a o ich veľmi dôležitej a náročnej práci a s nami sa dnes podelil o kúsok svojho sveta.

Čo je náplňou vašej práce?

Život a služba vojakov, ich nasadenie na domácich cvičeniach a v zahraničných vojenských operáciách, ako aj prezentácia vízií a rozhodnutí vedenia rezortu obrany a generálneho štábu. Tiež sme radi, že Obrana putuje nielen vojakom, ale aj na stredné školy. Pravdaže, taktiež je možné si ju pozrieť na webe. (<https://www.mosr.sk/obrana-032019/>)

Čím sa vyznačuje práca šéfredaktora?

V zmysle zákona je napríklad zodpovedný za to, čo sa publikuje. Aby články neobsahovali nejaké utajované informácie a pod. Časopis je však kolektívna práca celej redakcie.

Čo vás priviedlo k žurnalistike?

Náklonnosť k novinárčine sa prejavovala už od siedmich rokov, no ťažisková bola profesorka slovenského jazyka na strojárskej

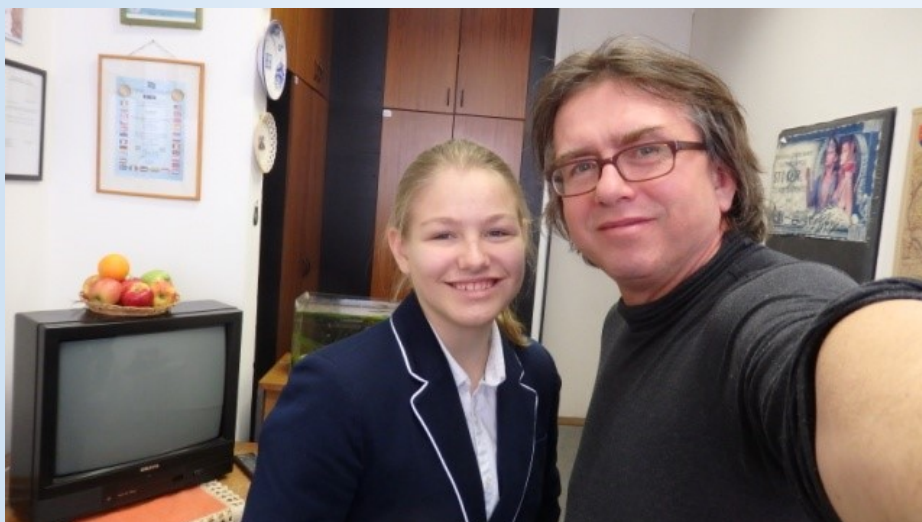

priemyslovke v Považskej Bystrici, ktorá ma ustanovila do pozície šéfredaktora stredoškolského časopisu Strojár. Vtedy som sa definitívne rozhodol, že nebudem inžinier, ale novinár. Bohužiaľ, bola taká doba, že som nedostal odporúčania. Mohol som ísť študovať iba technické odvetvia, tak som sa prihlásil na to, čo som si myslel, že sa určite nedostanem, lenže oni ma v Prahe spolu so siedmimi študentmi na lietadlovú techniku napokon prijali. Do školy som nastúpil len na necelé 2 týždne. S tým, že sa zamestnám vo fabrike a po roku sa znovu prihlásim na žurnalistiku. Zobrali ma však na dva roky na vojnu a potom som bol jeden rok robotník na montážach. Sen však vo mne stále žil, takže som sa prihlásil opäť. Deň prijímacích pohovorov bol o to dôležitejší, že som sa na

prvý pohľad zaľúbil do tiež novej študentky a pozval som ju na obed. Sme spolu už 30 rokov.

Čo máte na svojej práci najradšej?

Ešte keď som pôsobil v deväťdesiatych rokoch v denníku Pravda, robil som čiastočne investigatívnu. Bolo to

dynamické a vtedy ma za sedem rokov ocenili viacerými novinárskymi cenami. V súčasnosti som veľmi rád, že môžem písať o vojakoch, o ktorých síce novinári veľa v tom najpozitívnejšom, bohužiaľ, nepíšu, ale oni vykonávajú naozaj veľmi dôležitú prácu. Je veľmi rôznorodá. Od vojakov so samopalmi, lekárov, letcov, chemikov až po vynikajúcich vojenských športovcov. Teší ma, že som si mohol pozrieť výkon ich služby aj v miestach ich nasadenia.

Kde čerpáte svoju inšpiráciu?

Predovšetkým, kto sa chce venovať novinárčine celoživotne, musí mať v sebe zvedavosť, pretože inak by sa z jeho práce vytratil záujem či vášeň. Najväčšou inšpiráciou je samotný život, rozhovory a stretnutia s ľuďmi.

Boli ste aktívnym členom armády?

Absolvoval som len základnú vojenskú službu, pol roka som bol na poddôstojníckej škole v Senici a jeden a pol roka som slúžil v Chebe v západných Čechách.

Myslíte si, že by mala byť znovu zavedená povinná vojenská služba?

Toto je politická otázka, preto sa k nej nebudem vyjadrovať, ale myslím si, že

každému, kto má čo len trochu záujem o bezpečnosť a obranu, by prospela dobrovoľná vojenská príprava, ktorú organizuje rezort obrany. (Viac na: <https://www.mosr.sk/dvp/>)

Na aké miesta postihnuté vojenským konfliktom ste v rámci svojej práce cestovali?

Mal som možnosť vycestovať za našimi vojakmi do Iraku, Afganistanu, Sierra Leone, Sýrie, Eritrey, na Cyprus, do Bosny a Hercegoviny, Kosova či Libanonu.“

Boli ste v priamom ohrození života?

Viackrát, keď som bol v Afganistane, bol vyhlásený raketový útok, keď bolo treba okamžite utekať do bunkrov, kde sme netrpezlivo čakali na ďalšiu sirénu, ktorá ohlasovala koniec útoku. Rakety, ktorými

Talibanci ostreľovali koaličný vojenský tábor, neboli síce presné, ale o to to bola väčšia lotéria, kde môžu dopadnúť, koho môžu zraniť alebo usmrtiť. Azda všetko je relatívne, pretože do fyzickej potýčky som sa dostal v nepomerne bezpečnejších krajinách, ako sú USA či Francúzsko.

Tamarka Schmidtová

Zoznámte sa:

Mgr. Eva Hrdličková

Po rokoch späť na GLN

Na našej škole ste už kedysi učili. Čo vás priviedlo späť?

Ja si myslím, že učenie je moje poslanie. Neodišla som dobrovoľne, prinútili ma k tomu okolnosti. Ale vždy som si vravela, že sa raz vrátim. Nuž a po 20 rokoch sa to stalo skutočnosťou. Teším sa, že som späť. Myslím si, že za toľko rokov mimo školstva som nazbierala veľa skúseností a môžem to teraz posúvať ďalšej generácii. Hlavne „čítanie s porozumením“ považujem za veľkú výzvu. Mám pocit, že to teraz mladí ľudia vôbec nevedia. V tejto rýchlej dobe sa vôbec nezamýšľajú, iba berú informácie a vôbec ich nespracovávajú. Z toho som smutná. Oveľa prichádzate!

Übung macht den Meister - Cvičenie vás robí majstrom

Wiederholung ist die Mutter der Weisheit -
Opakovanie je matkou múdrosti

Tieto dve príslovia sa úzko spájajú s mojím terajším zamestnaním. Pri jazyku je toto alfa a omega. Pokiaľ nie ste mimoriadne talentovaní na jazyky a nenaučíte sa ich ľahko, potom by ste asi mali ísť podľa týchto pravidiel a úspech je na dosah.

Kedy ste prišli na to, že sa chcete stať učiteľkou? Vedeli ste to od malička?

Nevedela. Iba som rada vysvetľovala, a tak som si povedala, že to asi robia učitelia.

Máte domáce zvieratko?

Máme dve mačky. Sú skvelé.

Aké je vaše najobľúbenejšie jedlo zo školskej jedálne?

Zatiaľ som toho ešte asi veľa neskúsila, ale jednoznačne vedie zemiaková kaša. Tú robia fakt skvelú.

Milujem cestovanie a s mojou rodinou cestujem najradšej.

Čo robíte najradšej vo voľnom čase?

Najradšej sa prechádzam. Keď som v Starom Meste v Bratislave, tak si hovorím, že som na dovolenke vo vlastnom meste. Ale rada sa prechádzam aj v prírode, tam zasa nájdem pokoj.

Ktoré mesto by ste niekedy určite chceli navštíviť?

Chcela by som navštíviť všetky zaujímavé mestá. Naposledy som navštívila Málagu a Granadu, sú nádherné. Nie tak povrchné nádherné, sú skrátka krásne. Keďže som aj španielčička, tak milujem túto časť Európy.

Čo ste robili v období, keď ste tu prestali pracovať?

Dva roky som tlmočila nemeckému konateľovi pri všetkých stretnutiach, potom som pracovala na projekte pre Financial Times Deutschland. Po nejakom čase som prestúpila do segmentu ženských časopisov a tam som zotrvala až do jesene minulého roka.

Prečo ste sa rozhodli študovať práve nemčinu?

Prišlo mi skvelé vedieť ďalší cudzí jazyk. A hlavne nemčina je pre mňa zaujímavá. Viem, že moji žiaci túto myšlienku so mnou nezdieľajú, ale nemčina je super. Okrem toho, ak ovládáte jeden germánsky jazyk, jeden slovanský jazyk a jeden románsky jazyk, dokážete pochopiť veľa iných jazykov oveľa rýchlejšie. Tie slová sa podobajú.

Ovládáte aj iné cudzie jazyky okrem nemčiny?

No ťažko povedať, či ovládam, ale v každom prípade sa dorozumiem po česky, po anglicky, po rusky a po španielsky.

Pripravila: Veron Mikulášová

» Nestrácaj čas pre niekoho, kto ho nechce tráviť s tebou! «

Neznámy

Hast du Lust etwas Interessantes zu lesen?

Unsere Mitschülerin Veronika hat für uns eine schöne Geschichte über Hundemaschine geschrieben. Wenn ihr ein Bisschen Freizeit habt, wir empfehlen euch Hundemaschine durchzulesen.

Hundemaschine

Einmal lebte ein kleiner Junge,
niemand hatte ihn lieb...
Er maß nicht mehr als ein Finger,
er war so ein Schlingel.

Das Leben hat ihn nicht verwöhnt,
nicht einmal die Verwandten kannten ihn.
Zum Waisenhaus sie ihn schickten,
jetzt hört seine Geschichte.

Sich entscheiden, das eigene Kind zu verlassen, ist eine der schwierigsten Entscheidungen der Welt. Trotzdem tat sie das. Sie entsagte ihren Sohn, weil sie jung und nicht vorbereitet war. Die Erzieherinnen des Waisenhauses in der nahen gelegenen Stadt nahmen den Jungen an, aber mit einem abschätzigen Gesichtsausdruck. Sie nahmen ihn und gingen zurück ins Haus.

„Bitte, nennt ihn Hans!“ Das waren die Letzen Worte, die sie hörten, als sie die Tür vor der unverantwortlichen Mutter schlossen.

Das Waisenhaus war in dieser Zeit sehr fortgeschritten. Die Kinder aßen dreimal pro Tag, jedes hatte sein eigenes Bett, was in einem großen Kontrast zum strengen Regime war. Mit so vielen Kindern konnten sich die Erzieherinnen keine Probleme leisten, deshalb mussten sie eine strenge Hand über sie walten lassen. Die Kinder waren ruhig und ziemlich folgsam.

Nur ein Junge war anders. Sein Name war Hans, wie die Mutter in Tränen gebeten hatte. Seit dem letzten Mal, als er die Berührung seiner Mutter fühlte, waren elf Jahre vergangen. Der Junge war für sein Alter sehr entwickelt. Es wurde gesagt, dass er wahrscheinlich die Gene dazu hat. Seit seiner Kindheit war er an Maschinen interessiert. Er konnte stundenlang vor der kleinen Wanduhr sitzen. In seinem kleinen Kopfversuchte er herauszufinden, wie sie funktionierte. Er spielte nicht wie andere Kinder. Am liebsten wollte er das ganze Spielzeug auseinandernehmen, um etwas Neues zu machen. Nicht einmal wurde er dafür bestraft, weil es nicht erlaubt war. Er versteckte seine Werke unter dem Bett in einer Schuhschachtel. Dort entdeckte er ein paar lose Parketten, von denen nur er wusste. Er zog sie immer erst in der Nacht raus, wenn alle schliefen und im Mondlicht untersuchte er jede Falte, jeden Draht oder jedes Geräusch.

Veronika Flamíková, Sexta A

UNSERE BESTEN

Am 17.1.2019 haben sechs Schüler aus unserem Gymnasium an der Kreisrunder der Deutscholympiade teilgenommen. Den 2. Platz haben Mária Galandová, sekunda A und Sofia Petrovská oktáva A belegt. Zusammen mit ihnen wird auch Kristína Vaneková, septima A unsere Schule in der Bezirksrunde am 14.2.2019 repräsentieren. Wir drücken die Daumen und wünschen viel Erfolg!

Jakub Lukovics

English

OVER A CUP OF THE REAL ENGLISH TEA with Guy Bailey

Mr. Guy Bailey our new English lector studied Law at Wolverhampton University in England, then he went to the Law College in Chester, England to qualify as a lawyer. However, since he moved to Slovakia 4 years ago, he wanted to do a job that had flexible hours and was rewarding in helping other people. Teaching English seemed a natural thing to do and met those criteria. As he said in the interview prepared by students from 1A :“ It was my decision and my wife agreed with me - which does not happen often!“

Mr. Guy likes walking around The Old Town, enjoys to visit plenty of restaurants and bars with friends there. Outside of the city, Zelezná Studienka and Kamzík are always good to take the kids to. He finds the Slovak grammar unnecessarily hard so he has struggled to learn it. Guy considers interesting how people are introducing English words into everyday Slovak conversation. That helps him to learn Slovak! While living in Bratislava, he misses his friends and family mainly, plus some food which he can't get here. “Luckily Tesco sells Marmite! It's not everyone's taste but I've eaten it since I was very young.“ He has been teaching at our school the new subject – Financial Literacy – since September 2018.

1. Do you think it is important to be financially aware? Definetely, even at a young age. We live in an increasingly consumer driven society and it's becoming more important than ever to have a sense of understanding and planning your finances.

2. What surprised you most after you came to live here?

I was surprised how negative some Slovak people are about the country. It has a lot to be proud of and has really developed in the 15

years I have known the country. There are a lot worse places to live.

3. What was your first impression of Slovakia?

I first visited in 2004 and spent a couple of weeks travelling around. There are some beautiful places in Slovakia but it surprised me that the country was not making itself more attractive to tourists. I think the country still under-sells itself as a place to visit.

4. Which Slovak do/don't you like?

I don't like some Slovak drivers (“but I don't know their names“)! I don't have a lot of time for Slovak politicians. I know English politics is in a mess at the moment, but I really don't trust what Slovak politicians say.

» Život je ako vodopád. Niekedy to s ním ide dole vodou a niekedy stojí.

No keď chceme, aby len tak stál, nájde si cestu ako prejsť. «

Paulo Coelho

5. Do you still drink English tea with milk?

Yes, always with milk. I've never known any different.

6. What is the last good movie you have seen recently?

At the cinema, probably Bohemian Rhapsody.

7. Do you really like Marmite? Yes!

8. Can you tell us your favourite joke? My favourite joke would not be

printable here! But here are some short ones that you can:

"Years ago, Instagram just meant a really efficient drug dealer."

"I wasn't particularly close to my dad before he died... which was I lucky, because he trod on a land mine."

"I saw a Marmite van on the motorway. It was heading yeastbound"

LEARNING BY DOING

Romeo and Juliet is a romantic tragedy written by Shakespeare, the famous English playwright. We visited

Istropolis on Tuesday, the 19th of March, to see this wonderful play. We had so much fun watching the actors express the feelings of the characters, mostly in the comedic parts. Our classmates in front rows couldn't hold inside their laughters when a main protagonist slipped and almost fell right to their legs. We also really appreciated their branded sneakers matching their middle-aged costumes. We he had a great time and we hope to see more plays together in the future Author: Nela Otočková a spol.

All who love writing, reciting, performing or singing in English could participate in the first annual **YOUNG VOICES AWARD**

We enjoyed the song Hurt sang by Liana Karabova, were impressed by mastership of recitation the same song by Lucka Drobna. After the newest version of Lemon Tree sang by Kvarta students and a cute performance of our favourite Mamma Mia by Tercia students our full assembly hall burst into applause. The Princess Battle by Viki Kalavska and Lucka Drobna from Kvarta, Samko Štrba form Prima and his Old Lady Who Swallowed a Fly as well as our witty anchormen Filip, Mišo and Hana are simply unforgettable! We enjoyed the crazy quizz prepared by Kvarta students and admired the words wriiten to our Earth by Martina Rajecova from Kvinta. Saska Rusnáková and Viki Torňošová took us to England of Sherlock Holmes times. Performers, anchormen, Filip and Martin –our technical support, teachers, thank you all, guys, who put all your passion, effort and time to prepare this beautiful time with English words

Grafický dizajn: Dano Šebest

» Milovať znamená radovať sa z cudzieho šťastia. «

Neznámy

Často sa vám zdá, že v tej škole je málokedy niečo zaujímavé? Prečítajte si tieto zaujímavosti a skúste sami posúdiť, či je to pravda alebo lož! Riešenie nájdete na konci strany.

1. Najstaršia škola má 1422 rokov a nachádza sa v Anglickom Canterbury.
2. Na Filipínach sa nachádza škola, ktorá je skoro celá postavená z recyklovaných plastových fliaš.
3. Škola s najväčším počtom študentov je v Indii a navštevuje ju denne okolo 40 000 študentov.
4. Najmenšia škola na svete mala jedného učiteľa a dvoch žiakov. (A že naša škola je malá!)
5. Vo Francúzsku sa jedenie a náuka o jedle berie ako riadny vyučovací predmet.
6. V Rusku sa škola začína presne 1. septembra, aj keď je víkend alebo sviatok. Takže v nedeľu hor sa do školy!
7. V Bangladéši majú školy na lodiach aj s internetom a knižnicou. Pozor už len na pirátov!!
8. V Columbii chodia deti do školy na lanových dráhach.
9. V Taliansku učiteľka prepašovala odpovede z testov svojim žiakom v salámových chleboch.
10. V Nemecku je škola postavená presne v tvare bielej mačky.

P, N -zo sklenených, p, n -jedného žiaka, p, p, p, p, p

Tami Schmidtová

Povedali...

Na hodine fyziky:

„Čo je výhodné pre mňa, to je dobré.“

Na hodine dejepisu:

„No, ja všetko viem! Všetko viem!“

žiačka: No úplná gossip girl.“

Na hodine matematiky:

„Zotrite tabuľu. Tabuľa si potrebuje oddýchnuť od fixiek.“

žiak: „Aj my si potrebujeme oddýchnuť. Jedna vec je byť učiteľom a vysvetľovať debilom...“

žiačka: „A druhá vec je byť tým debilom a snažiť sa to pochopiť.“

Na hodine dejepisu:

„No decká, sneh nám narobil škody. Napríklad, ja som dnes ráno išla do školy a nejaký chlap ma predbiehal na tej šmykľavej ceste. No a ja si tak idem a zrazu on je nabúraný. Mala som chuť vystúpiť a pográtulovať mu, že jak sa ponáhľal a už došiel.“

„Decká! Musíte si privstať, aby ste boli v škole skôr a nezmeškali ste! Ja si tiež vravím, že už ten turecký seriál nezapnem.“

Maturity.

profesorka: „Čo si písala?“ (boli 4 témy)

maturantka: „Sloh.“

Redakčná rada:

RNDr. M. Tisovská, RNDr. V. Kludinyová, Mgr. E. Verešová, M. Kalinová, Mgr. K. Sedmáková, Mgr. B. Belobradová, V. Paracková, N. Jakubíková, T. Kaňuchová, S. Mačurová, A. Štrba, M. Onduš, V. Kálavská, V. Mikulášová, T. Viktory

Koordinátorka redakčnej rady: PhDr. N. Zajačková

Šéfredaktorka: Tamara Schmidtová

Odborný poradca: Mgr. E. Hrdličková

Jazyková korektúra: Mgr. Lenka Čederlová

Technický a grafický redaktor : V. Hrčka

Vaše príspevky sú vítané. S príspevkami a otázkami na túto tému sa s dôverou obráťte na koordinátorku redakčnej rady.

